

JULIUSZ TOPOLNICKI

Official Number	76722
Rank	polski: por.pil./601 DM/ brytyjski: F/O
Date of birth	1910-03-07
Date of death	1940-09-21
Cemetery	Exeter Higher Cemetery Wsp. 50.728942, -3.508457
Grave	War Graves Plot Section ZK Grave 32.
Photo of grave	
Country	Wielka Brytania

Period

II Wojna Światowa

Source

"Księga lotników polskich..." O. Cumft, H.K. Kujawa

"Ku czci..." Zbiorowa

"Polskie Siły Powietrzne..." T.J. i Anna Krzystek

Zdjęcie: Julia and Keld, www.findagrave.com/

Juliusz Topolnicki urodził się w Kiwercach 7 marca 1910 r. (w rodzinie Władysława i Zofii Topolnickich - W. Grudniak). W 1931 r. otrzymał świadectwo dojrzałości. Tego również roku zdecydował się podporządkować swoje życie wojsku. Ukończył Szkołę Podchorążych Kawalerii. W stopniu podporucznika służył w 3 Pułku Strzelców Konnych. Z niego został skierowany do Centrum Wyszukolenia Oficerów Lotnictwa. Miał w nim odbyć kurs aplikacyjny. Po jego obyciu otrzymał przydział liniowy do Poznania. Tam stacjonował 3 Pułk Lotniczy. Juliusz latał w nim jako pilot eskadry treningowej i liniowej. Na trzy lata przed wybuchem II wojny światowej podniósł swoją lotniczą wiedzę. Przeszedł Kurs Wyższego Pilotażu organizowany w Grudziądzu.

W drugiej połowie listopada 1938 r. został przeniesiony do Dębłina. Tu w Centrum Wyszukolenia Oficerów Lotnictwa nr 1 był dowódcą plutonu szkolnego. Tu zastał wybuch wojny. 18 września 1939 r. przekroczył granicę z Węgrami. Trafił do obozu internowania. Uciekł i przez Jugosławię udał się do Grecji. Z tej przedostał się do Francji. 27 stycznia 1940 r. znalazł się na Wyspie Ostatniej Nadziei. W Wielkiej Brytanii przeszedł niezbędne przeszkolenie w lotach na samolotach RAF. 18 sierpnia 1940 r. otrzymał swój przydział bojowy. Trafił do Tangmere. Latał z niego w 601 Dywizjonie Myśliwskim RAF. Razem z nim brał udział w pamiętnej "Bitwie o Wielką Brytanię". 6 września 1940 r. razem z angielskim kolegą miał udział w zestrzeleniu niemieckiego myśliwskiego Me 109. Walka skończyła się posłaniem wroga do ziemi i tym że sam został zestrzelony. Nie odniósł obrażeń. Ratował się skokiem na spadochronie. Zginął śmiercią lotnika 21 września 1940 r. Tego dnia jego samolot w czasie startu zderzył się z inną maszyną. Został pochowany na cmentarzu w Exeter.

Opracowanie Konrad Rydołowski